

Ekumenismus: Rok 2022 byl rokem oslav

Život je těžký, bolestivý a matoucí. Sbory musí být bezpečným místem pro lidi, aby byly autentické a transparentní ohledně bojů a těžkostí skutečného světa.

Ekumenismus

Rok 2022 byl rokem oslav

V průběhu roku 2022 jsem se celý rok učil o různých svátečních tradicích a snažil jsem se lépe porozumět tomu, co nás učí o Bohu. Mým ústředním veršem pro tento rok byl Žalm 145:7:

„Oslavují tvoji hojnou dobrotu a radostně opěvují tvoji spravedlnost.“

“Budou šířit vše, co připomíná tvoji velkou dobrotivost, budou jásat, jak jsi spravedlivý.” (Žalmy 145:7, CEP)

Každý týden jsem se zaměřil na oslavu svátku, který spadl do daného týdne, studoval jsem různé křesťanské liturgické, židovské, hinduistické, muslimské, buddhistické a světské svátky.

Kromě zkoumání historických, kulturních a tematických aspektů těchto oslav jsem pro online komunitu připravil balíček *Sbor doma* a učil jsem prostřednictvím teologických úvah o povaze Boha v mém sboru.

Snad více než kterýkoli jiný rok v mém životě byl tento rok naplněn mnoha různými změnami. ,

Odešel jsem z funkce kazatele sboru a pomohl jsem založit nové společenství víry v našem městě.

Zažil jsem smutek ze smrti několika přátel a rodinných příslušníků, naposledy mého otce, který zemřel začátkem tohoto měsíce.

Podstoupil jsem nevídané stomatologické a lékařské zákroky.

Začal jsem novou dekádu života.

Přesto mohu upřímně říci, že jsem šťastnější a zdravější, než jsem kdy byl – duchovně, mentálně, emocionálně, fyzicky a sociálně. Částečně si myslím, že je to kvůli zaměření na oslavu.

Jak Richard Foster uvedl ve svém klasickém díle *The Celebration of Discipline*, je to duchovní praxe oslav, která přináší radost a smysluplnost všem ostatním disciplínám naší víry.

„Je to duchovní praxe oslav, která přináší radost a smysluplnost všem ostatním disciplínám naší víry.“

Zkušenost soustředění se na „svaté dny“ pro mě byla nesmírně obohacující a chci se podělit o některé klíčové lekce, které se vyvinuly, když jsem osobně i kolektivně přijal tento jedinečný přístup k duchovnímu růstu a přípravě na kázání:

Za prvé, propast mezi posvátným a světským není příliš široká. Tolik důrazu bývá kladeno na to, abychom ve společnosti žili odlišně jako křesťané. Zatímco naše hodnoty by měly být kristocentrické, musíme být lidmi, kteří zůstávají kulturně angažovaní ve světě.

Svátky jako Nový rok, Valentýn, Prezidentský den, Memorial Day, Den matek, Den otců, Den nezávislosti, Halloween a Den díkůvzdání nám poskytují skvělé příležitosti k propojení s širší komunitou kolem nás.

Účast na těchto oslavách nabízí způsob, jak se zapojit do životů jiných lidí a vybudovat si pocit sounáležitosti, který v našem světě zoufale potřebujeme. Namísto toho, aby Ježíšovi následovníci tyto sváteční příležitosti odsunuli, měli by uvažovat o způsobech, jak je začlenit do církevního kalendáře, a přijmout výsadu chodit po boku občanských vůdců a širších komunit kolem nás.

Za druhé, můžeme a měli bychom se opřít o hluboké tradice jiných denominací. Vznikající církevní hnutí nás učí, že přijetí širší historické a liturgické praxe má obrovskou hodnotu. To znamená, že sbory jedné denominace by nejen měly přijmout a spolupracovat se sbory jiných denominací, ale znamená to, že máme nesmírný prospěch ze začlenění hlubokých a historických tradic jiných církví.

Protestantské kongregace jsou například moudré, když zvažují zahrnutí katolické a pravoslavné liturgie.

Studium posvátných praktik křtu a přijímání z perspektivy jiných zavedených pozic může církvím a jejich shromážděním otevřít dveře k tomu, aby prozkoumali své vlastní perspektivy, přizpůsobili je nebo zastávali své názory s větší jasností.

Volba účasti na praktikách Popeleční středy, Postní doby, Nanebevstoupení Páně, Adventu, Zjevení Páně a Neděle Nejsvětější Trojice sjednocuje globální církev a křesťanstvo.

„Jedním z nejlepších způsobů, jak se dostat zpět do židovského podloží, je přijmout studium, praxi a význam svátků a svátků Izraele.“

Za třetí, následovníci Ježíše potřebují respektovat a potvrzovat pokračující praktiky našeho židovského dědictví. Mnoho křesťanů se bohužel zaměřuje převážně na Nový zákon, a tím přichází o bohaté základní dědictví naší víry. Jedním z nejlepších způsobů, jak se dostat zpět do židovského podloží, je přijmout studium, praxi a význam svátků a svátků Izraele.

Biblické oslavy Sabatu, Pesachu, Šavuotu, Roš Hašana, Jom kipur, Sukot a Purim poskytují bohaté vysvětlení židovské symboliky a mesiášského očekávání naplněného Ježíšovým příchodem.

Kromě toho oslava modernějších židovských svatých dnů, jako je Chanuka, Jom hašoa a Tu bišavat, nám umožňuje hlouběji porozumět novější historii a kulturní perspektivě židovského národa.

Takové začlenění nám poskytuje větší přátelství s našimi židovskými sousedy a přáteli. Zároveň prohlubuje naše chápání a aplikaci Písma, posiluje naši identifikaci a spojení s historickým Ježíšem.

Za čtvrté, získáme výsadu vztahového začlenění s lidmi jiného vyznání, když si vážíme jejich náboženského vyjádření. Pokud se oddělíme od těch, kteří uctívají v jiných křesťanských denominacích, můžeme vytvořit ještě větší propast s těmi, kdo vyznávají jiné světové vyznání.

Přesto, stejně jako judaismus, identifikace s náboženskými a kulturními oslavami jiných světových vyznání nám umožňuje lépe se spojit s těmito náboženskými skupinami v našich komunitách, řešit naše osobní předsudky a předsudky a snažit se sjednotit se v harmonii a mezináboženském ekumenismu.

„Pokud se oddělíme od těch, kteří uctívají v jiných křesťanských denominacích, můžeme vytvořit ještě větší propast s těmi, kdo vyznávají jiné světové vyznání.“

Sváteční oslavy, jako je čínský Nový rok, Ramadán, Den Vesak, Eid al-Adha a Diwali, zahrnují mnoho aspektů společných náboženských tradic.

I když křesťané mohou mít velké rozdíly ve víře s muslimy, hinduisty a buddhisty, morální ústřední postavení hlavních světových náboženství je nápadně podobné.

Scházet se v našich komunitách, abychom se starali o lidi na okraji společnosti, milovali své bližní a odhalovali nepřiměřené nepřátelství mezi našimi vyznáními, nás posiluje ke společnému dobru pro všechny lidské bytosti a k péči o svět kolem nás.

Za páté, potřebujeme v našich životech více oslav. Život je těžký, bolestivý a matoucí. Sbory musí být bezpečným místem pro lidi, aby byly autentické a transparentní ohledně bojů a těžkostí skutečného světa.

Potřebujeme však také vytvořit společenství sounáležitosti, kde se uprostřed zkoušek nachází radost.

Duchovní disciplína oslav je cestou, která nás posouvá k této rovnováze a spojuje nás s ostatními. Aniž bychom bagatelizovali výzvy, které přicházejí, oslava nás zve, abychom viděli Boha uprostřed obtíží tím, že se zapojíme do historie Boží prozřetelnostní účasti a přítomnosti v chaosu.

Vánoce nás například zvou, abychom viděli příchod Ježíše do rozbitosti našeho světa a do poníženosti jesliček, abychom ukázali velikost Boží lásky. Když se soustředíme na oslavu, nacházíme naději uprostřed našeho trápení a obnovujeme radost ze sounáležitosti.

Jak se blíží nový rok, vyzývám vás, abyste se přiklonili k oslavě. Uprostřed nejistoty, výzev a zármutku najdeš Boha – Emanuela, který je s tebou v temnotě. Boží přítomnost vám dá vnitřní radost uprostřed bolesti a zápasů života a objevíte lásku, která vás obklopuje, podporuje a posiluje. Tohle stojí za oslavu.

PATRICK WILSON

[Baptist News Global](#)

Patrick Wilson

Patrick Wilson

Patrick Wilson sloužil jako pastor 25 let v Dallasu a Austinu v Texasu a naposledy v Rolla, Mo., kde v současnosti zakládá novou komunitu víry, CrossRoads. Je absolventem Baylor University, získal dva magisterské tituly na Southwestern Baptist Theological Seminary a titul doctor of ministry ze semináře Logsdon.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)